

Gensyn til Valget i Lihsted Amts 4de Valgkreds, da forekommer det mig, at da det nu er utvivlsomt, at der ikke foreligger nogen Protest for Rigsdagen, saa vil Rigsdagen kunne fritage sig for nærmere Undersøgelse af dette Valg. Det var det Punkt, hvorpaa Afdelingen maatte henlede Forsamlingens Opmærksomhed, fordi der omtales en nedlagt Paa-stand i den Skrivelse, der meddeektes os af Indenrigsministeriet. Men, da der altsaa ikke foreligger nogen Protest i denne Sag, behøve vi ikke længere at opholde os derved. Med Gensyn til de andre Spørgsmaal, maa jeg tilstaae, at Sagen stiller sig betydeligt lettere, dersom det kan antages, saaledes som Rigsdagsmanden for Holbeks Amts 2den Valgkreds syntes at forudsætte, at Fuldmagtens foreløbige Antagelse idag ikke forhindrer en sildigere Undersøgelse af de ved Valghandlinger begaaede Feil, da der ved dem gives god Leilighed for Undersøgelser; det er ved Forhandlingen om sllge Spørgsmaal, at man nødvendigt kommer til at gaae ud fra forskjellige Forudsætninger, fordi vi ikke have bestemt vedtagne Former. Jeg har troet, og Mange vistnok med mig, at, naar en Fuldmagt idag blev stadfæstet, saa var Sagen derved for Forsamlingens Bedkommende endeligt afgjort, og der kunde da ikke foretages videre ved disse Indsigelser. Derimod forstod jeg den ærede Rigsdagsmand saaledes, — at, skjøndt man foreløbig vedtog Fuldmagten, vilde der dog blive nedsat en Komitee til Fuldmagternes Prøvelse, blandt Andet for at kunne conferere med Indenrigsministeren, om der ikke kan være Grund til, at Valgbestyrelsen drages til Ansvar; jeg kan ikke andet end lægge megen Vægt paa dette Punkt, at Rigsforsamlingen ikke lader Leiligheden gaae bort til at undersøge den hele Fremgangsmaade ved Valgene. Jeg er nemlig, som den ærede Rigsdagsmand meget godt veed, i dette Stykke i Realiteten enig med ham, jeg vil, man skal paa den hensigtsmæssigste og bedste Maade modvirke enhver Forsømmelse, enhver Chicane. Der har mellem os været forskjellige Meninger om Maaden, hvorpaa det skulde ske. Jeg troer, at man skal modvirke alle Misbrug ved at tage Gensyn til de Bemærkninger, som i sllge Sager fremkom, og

ikke ved at henlægge sllge Erindringer uoprobe, fordi en Rigsdagsmand, til hvem man havde megen personlig Tillid, forstikker, at de Intet havde at betyde. Det anseer jeg for et meget farligt Princip at bygge paa den Tillid, som man kunde have til denne eller hiin, til de Erklæringer, han afgav uden nogen officiel Undersøgelse. Gaaer man derimod ind paa den Opfattelse, at man, naar det Modsatte ikke er aldeles nødvendigt, antager Fuldmagten, men derimod henviser Valghandlingen til Prøvelse under Former, der sildigere kunne vedtages, saa fiernes den Ulempe, som jeg anseer for overordentlig væsentlig, at Valghandlingen bliver uoprovvet, saa opnaaer man, at Sagen alvorlig prøves, og man opnaaer tillige, hvad jeg kalder et Gode, naar dette Gode ikke kjøbes for dyrt, at intet Medlems Antagelse udsættes. Med Gensyn endelig til de Bemærkninger, som senest fremkom fra den ærede Rigsdagsmand, som nys havde Ordet, skal jeg blot tillade mig den simple Erklæring, at de Oplysninger og Aftfyller, der ere blevne meddeelte Afdelingen, ikke ere komne samlede, men det ene Aftstykke kom efter det andet. Følgen har derfor været, at man har maattet optage Fuldmagter til ny Prøvelse, som man troede endelig afgjorte. Det er altsaa heelt vel begribeligt, at man ikke kan gjætte, hvilke Aftstykker der af en stor Masse henhøre til en Protest eller ikke. Man kan ikke udtage et enkelt Ark og sige: det er Protesten, og alt det Andet vedkommer ikke Protesten, det veed det ærede Medlem ligesaa lidt som jeg. Man var nødt til, af de Grunde, som jeg har anført, at opgive at undersøge Sagen i Afdelingen. Men her er en Sag, som fortjener Undersøgelse under den ene eller den anden Form, det var uforsvarligt at lade den falde. Der er foresaldet saadanne Ting ved Valghandlingen, som trænge til nærmere Undersøgelse, og ved denne nærmere Undersøgelse antog man, at Rigsforsamlingen maatte have et Ord med at sige enten paa den ene eller den anden Maade. Det er klart, at den Valgbestyrelse, som første Gang har forestaaet Valget, har sveget en af sine første Pligter, den nemlig, at afgive sin Erklæring om, hvem der ved Raaringen havde faaet de fleste Stemmer. Den har aldeles ikke Lov til at sige, at den